

# Spreukenbos "de Moost" waar men leven kan delen met velen! Sjra Wijen: "Neem de mens zoals 'ie is."

Het is vrijdag de 13e mei als het interview met Sjra Wijen plaatsvindt. Oud-meubelmagnaat en nu museum- en bosbezitter. Filosoferend over het leven wandelt hij door zijn bos, her en der wijzend op bijzondere spreuken of verhalen achter de spreuken. Wijsheden van bezoekers en van zichzelf, die in een onbewaakt moment aan het bos worden toevertrouwd.

Hoge loofbomen, struweel, her en der een gele lis, geflankeerd door varens en ander optrekkend groen. Het zonlicht streelt de boomtoppen en sijpelt tussen de bladeren door, op zoek naar een plekje om te landen in het wilde groen of op de met hout-snippen bedekte wandelpaden. Op de achtergrond een zacht gezoem, van de vierwielige insecten die over de autoweg richting Eindhoven en Maastricht razen. Nauwelijks hoorbaar door het overweldigende gekwetter en gefluit van de talloze vogels. De muggen zijn in colonnes aanwezig, niet hoorbaar, wel voelbaar aan kleine prikjes in de on-bedekte lichaamsdelen. Afgeleid door de verhalen van Sjra, worden sommige beten pas later ontdekt, door rode opwellende vlekken. Krassen heeft geen zin. De vlek, en daarmee de jeuk, wordt alleen maar groter. Ook dit maakt deel uit van de beleving van het spreukenbos. Een feeëriek bos, met een Lord of the Rings-gevoel.

Het bos is niet erg groot, maar groot genoeg om er verloren te lopen en te verdwalen in overpeinzing. Precies zoals de schepper van dit bos het bedoeld heeft. Noem het spiritualiteit of psychologie van de koude grond. Alle teksten in het bos dragen bij aan datgene wat de mens voortstuwt: emotie. Juist die emotie heeft Sjra benut om het voormalige productiebos om te 'toveren' - het enige juiste woord dat hier gebruikt kan worden - tot een wandelbos met willekeurig en onwillekeurig verspreide stenen van wisselend formaat.

Zo'n zeven jaren geleden stopte Sjra - na 40 jaren - met de meubelzaak die hem een bekend man maakte. Als boerenzoon en meubelmaker groeide zijn persoon en bekendheid tot ver buiten de Nederweeter grenzen. Zijn hartelijkheid en lach maken hem een charmant persoon. Niet knap, zoals hij zelf zegt, maar met uitstraling. Openhartigheid en directheid kenschetsen zijn persoonlijkheid. Zijn uitspraak "Neem ieder mens zoals 'ie is en waardeer ieders kwaliteiten en intentie" getuigt van momenten van teleurstelling. In de overheid, in sommige mensen en in de vluchtige manier van het hedendaagse leven. De kwaliteit van leven staat bij hem voorop sinds enkele jaren. Een fikse persoonlijke terugval is daarvan de oorzaak geweest. Precies die terugval heeft hem aan het denken gezet en hem er op gewezen dat het rust was waar hij aan toe was. Hoewel je dat niet zou zeggen als je het eigenhandig opgebouwde museum bij zijn woning in Kelpen bezoekt. Het museum oogt verzorgd, maar overweldigend door de veelheid aan - overigens interessante - attributen die hij samen met zijn echtgenote Lies door de jaren heen verworven heeft.